

til bistandshjælp, og derved vil behovet for ekstraindekomster falde dramatisk.

Jeg har ikke mange illusioner om, at Dansk Folkeparti også vil tage den tilføjelse med, for den passer jo nok ikke helt ind i deres billede.

Så kan jeg til hr. Jann Sjørnsen sige, at jeg forstår, at han har fået bilagt tal/personproblemet med regeringen. Jeg kan kun sige, at ja, man kan diskutere, om man skal lægge en rapport frem på den manér eller ikke den manér, det er igen noget, jeg ikke vil blande mig i.

Jeg synes, at det dér ungdomsproblem er et vigtigt problem at tage sig af, for vi skal også have den forebyggende indsats, vi skal have forhindret, at nye unge kommer ind i de problemer. Det var jo det, regeringen allerede tog fat på – var det i foråret 1997 – da vi vedtog den såkaldte voldspakke med en række indsatser; det er en meget vigtig forebyggende indsats at gøre.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg kan forstå, at man har diskuteret meget frem og tilbage omkring indenrigsministerens første udmelding om, hvordan integrationsydelsen skal se ud, i øvrigt på baggrund af en konstatering, man foretager allerede efter 3 måneder, og det fremgår jo klart og tydeligt af redegørelsen, at det er på et alt for tyndt grundlag, den undersøgelse er blevet foretaget. Redegørelsen er fyldt med en række forbehold, så derfor er det alt for tidligt, man overhovedet træffer nogle beslutninger. Men som fru Dorte Bennedsen sagde, så skal integrationsydelsen op på samme niveau som kontanthjælpen, således at det er muligt at leve af den.

Se, så er mit spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører: Hvordan kan det lade sig gøre, at folkepensionister kan leve for et beløb, der er lavere end integrationsydelsen? Hvordan kan det lade sig gøre, at de, der er på den laveste førtidspensionssats, kan leve af en ydelse, der er lavere end integrationsydelsen? Hvordan kan det lade sig gøre, at unge studerende, der er på SU, kan leve af en ydelse, der er lavere end den nuværende integrationsydelse?

Hvis det her skal holde stik, burde Socialdemokratiet så ikke også foreslå, at disse tre sats er bliver forhøjet op til kontanthjælpsniveauet? Eller hvor er det, man vil hen? Er det kun lige den her gruppe, man vil gøre noget for, eller er det i det hele taget?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Nu er det ikke her, man skal snakke om universiteterne og almindelig administration af politisk lovgivning.

Det er da givet, at der i en lovgivning skal være skøn, fordi vi kan ikke lovgive om alt, men det var ikke det, jeg spurgte fru Dorte Bennedsen om. Jeg spurgte rent faktisk om politisk stillingtagen til, om de retningslinjer, der lå i vores lovgivning, i bemærkninger, i hele processen omkring udlændingeloven, var korrekte, om de retningslinjer, som administrationen havde, var gode nok, om de så ikke i virkeligheden var grunden til en administration, som var hård og bureaukratisk og helt unødvendig.

Jeg vil godt nævne: Mener fru Dorte Bennedsen, at det er rimeligt, at mennesker, fordi de godt vil giftes, så må den ene part rejse unødvendigt til udlandet bare for at få lov til at indsende en ansøgning? Det ligger faktisk som retningslinje i loven, kun undtagelsesvis kan man fravige det.

Mener fru Dorte Bennedsen, at det er rigtigt, at nogle kan vente 9½ år på at få lov til at blive familiesammenført?

Mener fru Dorte Bennedsen, at det er rigtigt, at vi har en praksis med humanitær opholdstilladelse, som er så restriktiv, at man skal være meget syg for overhovedet at få lov til at komme ind i landet? Hvor mange børn f.eks. kommer i klemme, fordi familier med blandede ægteskaber bliver adskilt?

Er det rigtige retningslinjer? Det er vores politiske ansvar at tage stilling til det, og det er det, man administrerer efter.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Svaret på, hvordan en studerende på SU skulle kunne leve for 1.050 kr. fremover, kan vi så ikke få frem her. Det kan jeg godt forstå. Det ville være en lidt pinlig redegørelse på nuværende tidspunkt.

Jeg vil godt lige citere noget fra Jyllands-Posten: »Vi, der sidder tæt på flygtninge, kan se, at det nu bliver sværere at få dem i arbejde. Der er jo ikke længere nogen motivation, og jeg frygter, at de blot sætter sig i deres sofaer og venter på, at der kommer en månedscheck.«

Kunne fru Dorte Bennedsen forestille sig, at det var en socialdemokratisk borgmester, der har udtalt dette?